

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.331/2022/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év március hó 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A választás rendje elleni büntett miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 22.B.293/2022/4. számú ítéletét Terhelt1 I.r., és Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 26. napján kihirdetett 22.B.293/2022/4. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 350.§ (1) bekezdés d.) pontjának II. fordulata szerint minősülő választás rendje elleni büntettben, és ezért 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.500,- forintban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott, összesen 300.000,- forint pénzbüntetés átváltoztatásának a lehetőségéről.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat Btk. 350.§ (1) bekezdés d.) pontjának II. fordulata szerint minősülő választás rendje elleni büntette miatt 2 évre próbára bocsátotta.

[3] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezte.

[4] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész jelentett be fellebbezést mindkét vádlott terhére, a büntetésük súlyosítása, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében. A vádlottak, és védőik tudomásul vették az ítéletet.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.690/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kiemelte, hogy a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 583. § (3) bekezdésére – a felülbírálat korlátozott.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, így törvényesen járt el, amikor előkészítő ülésen elfogadta a vádlottak beismerő vallomását, továbbá a megállapított tényállás alapján a bűnösségükre levont következtetés és a cselekményük minősítése is törvényes.

[7] A büntetés kiszabása kapcsán hivatkozott arra, hogy meglátása szerint az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, így a vádlottak

beismerő vallomásának, valamint az időmúlásnak. Álláspontja szerint elmulasztotta súlyosító körülményként értékelni, hogy az eljárás tárgyát képező, választásokkal összefüggésben megvalósított bűncselekmények az ítélkezési gyakorlat szerint (Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.109/2022/7. számú határozat) elszaporodottak. Hangsúlyozta, hogy meglátása szerint komoly nyomatékú súlyosító körülmény az is, hogy a terheltek a pártban vezető tisztséget töltötték be, sőt II.r. vádlott a választókerületi választási bizottság tagja is volt. Azt is hangsúlyozta, hogy a hamis ajánlások nélkül I.r. vádlott nem indulhatott volna a választásokon, vagyis a választói akarat eltérítése ténylegesen megvalósult. Mindezek alapján indokoltnak látta, hogy az ítélőtábla mindkét vádlottat határozott ideig tartó szabadságvesztéssel sújtsa, melynek végrehajtási fokozata börtön, és indokolt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is. Megjegyezte, hogy az előzetes mentesítés kivételes lehetőség lenne, mely a fentiekben kifejtett súlyosító körülmények nyomatékára figyelemmel a vádlottak erre érdemtelenek.

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a 2018. július 1. napján hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvénynek (Be.) a bűnösséget beismerő vádlott esetében a tárgyaláshoz való jogáról lemondás intézményét.

[10] A törvényszék a vádlottak előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatokra tekintettel helytállóan vette figyelembe a Be. 504. § (1)-(3) bekezdését, melynek keretében a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el mindkét vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát.

[11] A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[12] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság csaknem hiánytalanul és a büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, majd azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[13] A már hivatkozott 56. BK vélemény szerint ugyanis a büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni, és a határozatban megindokolni.

[14] Az ügyészség átiratában foglaltakra vonatkozóan pedig az ítélőtábla e helyütt mutat rá, hogy az 56. BK vélemény III/11. pontja értelmében az elszaporodottság kizárólag akkor vehető figyelembe súlyosító körülményként, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy ahhoz hasonló bűncselekmények száma az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Jelen ügyben, az elkövetés, így 2018. évben, mint minden önkormányzati és országgyűlési választás évében, tehát ilyen tényszerűen rögzített adat súlyosító körülményként értékelhető.

[15] Az elsőfokú bíróság alapvetően tehát helyesen tárta fel a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, az ítélőtábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a büntetlen előélet jelen esetben valóban enyhítő körülmény, hiszen az az országgyűlési választáson

jelöltként indulás feltétele ugyan a büntetlen előélet, de az aláírásgyűjtésnek nem, márpedig a vádlottak a valótlan nyilatkozatot az aláírásgyűjtés körében tette. Az időmúlás nyomatékát pedig tovább növeli az elsőfokú ítélet kihirdetése után eltelt további több, mint fél év is.

[16] Az ítéltábla utal rá, hogy az ügyészi fellebbezésben írt súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul értékelte a vádlottakkal szemben kiszabott szankció megválasztásakor és erről kellően számot is adott ítéletében (elsőfokú ítélet [23-24] bekezdései).

[17] Mindemellett az ítéltábla hangsúlyozza, hogy Terhelt2 II.r. vádlott jelenleg 75 éves korú. „Az idős kor – a vele rendszerint együtt járó testi és szellemi hanyatlás, valamint tűrőkéesség-csökkenés miatt – enyhítő körülmény; általában a nyugdíjkorhatárt meghaladó életkort lehet így értékelni” (Kúria 56. BK vélemény II/4. pontja).

[18] Mindezek alapján az ítéltábla nem értett egyet azzal az ügyészszégi állásponttal, mely szerint a vádlottakkal szemben szabadságvesztés kiszabás szükséges, még ha annak próbaidőre történő felfüggesztése mellett is.

[19] A vádlottaknak az elkövetéskor még büntetlen előéletére, személyi körülményeikre, az előkészítő ülésen tett bűnösségre is kiterjedő beismerésükre és a terhükre nem róható tetemes időmúlásra tekintettel az elsőfokú bíróság által, I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetéssel, míg II.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátással a másodfokú bíróság egyetértett, azt arányosnak és a vádlottak cselekményével is összeegyeztethetőnek találta, ezért sem a súlyosítására, sem az enyhítésére nem látott lehetőséget.

[20] Így az elsőfokú bíróság által, az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számában megfelel a cselekmény tárgyi súlyának és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességének, míg az egynapi tétel összege a vádlott jövedelmi, vagyoni helyzetének. Ennek jogszabályhelyét azonban elmulasztotta a törvényszék feltüntetni, mely a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja szerinti büntetés, melyet a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján szabható ki, és meg nem fizetése esetén az átváltoztatására vonatkozó rendelkezés a Btk. 51. § (1) bekezdésén alapul.

[21] Míg II.r. vádlott esetében a büntetéskiszabási körülményeket megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy büntetés helyett intézkedés alkalmazására is lehetőséget látott. Ugyanis az idős korú, büntetlen előéletű II.r. vádlottal szemben a próbára bocsátás elegendő, de egyben indokolt is, a büntetési célok elérése érdekében. Az ítéltábla rögzíti, hogy a próbára bocsátás alkalmazására a Btk. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedés.

[22] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a bűnösnek kimondott vádlottakat kötelezte a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség viselésére. Valamint a bűnjelről történő rendelkezése is törvényes.

[23] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. év március hó 16. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 22.B.293/2022/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.331/2022/8. számú végzése által 2023. év március hó 16. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év március hó 16. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke